

Ayak İzlerin

– Mustafa Kara · 02 Haziran 2015

Yokluğun kaderimin bir oyunu muydu?
Yoksun işte!
Eğer karşılaşırsak her hangi bir gün herhangi bir yerde
Sakın başını çevirip bu kim diye bakma
Görmezden gel
Sen artık benim değil ellerinsin
Eskisi gibi sevmemi bekleme, sevemem
Yokluğunda sahile gittim yalnız
Ayak izlerini aradım.
Çok aradım bulamadım
Kum fırtınaları alıp götürmüşler
Gücüm ağlamaya yetti sensiz
Gözyaşlarımı denize akıttım
Ağladım, ağlamaya doyamadım
Sanki ağlamak neyi çözecekse...
Bakamadım sağıma soluma
Ellerimi gözlerime şemsiye yaptım
Kıсарak gözlerimi sadece ufka baktım
Ne gelen var ne de giden
Kaybolmuş ayak izlerin aradım bulamadım...
Hatırlar mısın çocuk olmuş kaleler yapmıştık
Yüreğimizin en derin köşesine inşa etmiştik
Yıkılmaz aşılmaz derdik
Meğer kumdan kaleler yapmışız
Dalgalar alıp götürmüşler yok etmişler onları da
Hiçbir iz yok!
Tıpkı ayak izlerin gibi...
Martıları denize sorti yapmalarını seyrederdik
Ben simit atardım onlara
Sen kızardın
“Simit atma midesinde şişer ölürlər”
“Atacaksan balık yemi at” derdin
Şimdi martılarda yok
Biz gitmeyeli onlarda terk etmişler sahili...
Ben yokluğuna rağmen ayak izlerini arıyorum

Ararken de düşünüyorum
Bir gülüş
Bir bakış
Candan bir merhaba yok şimdi
Sahil yalnız ve sessiz
Onları da mı alıp götürmüş dalgalar
Sahilde olmayan martılara sordum söylemediler
Dalgalara yalvardım yakardım
Ayak izlerini getirmediler
Şimdi söyle nerede bulurum ayak izlerini
Gerçekten
Yokluğun kaderimin bir oyunu muydu?
Yoksun işte!
Eğer karşılaşırsak her hangi bir gün herhangi bir yerde
Sakın başını çevirip bu kim diye bakma
Görmezden gel
Sen artık benim değil ellerinsin
Eskisi gibi sevmemi bekleme, sevemem...
//Bana surat asma sev, sevde gül derdin. Sahi sevip de gülen olmuş mu hiç?//
Mustafa KARAAHMETOĞLU
31.05.2015